

ANDRUS KIVIRÄHK  
A MUMUS  
ÉS A FACEBOOK



HEIKI ERNITS ILLUSZTRÁCIÓVAL

# TARTALOM

A kötet fordítását  
és megjelenését támogatta:



CULTURAL ENDOWMENT OF ESTONIA

Szöveg © Andrus Kivirähk, 2019  
Illusztráció © Heiki Ernits, 2019  
Fordítás © Segesdi Móni, 2020  
Magyar kiadás © Cerkabella Könyvkiadó, 2020  
A kötet eredeti címe: Tont ja Facebook  
Kiadta a Kirjastus Varrak, Tallinn  
Észt nyelvből fordította: Segesdi Móni  
Felelős kiadó: Nyulas Ágnes  
Felelős szerkesztő: Lovász Andrea  
Olvasószerkesztő: Nacsá-Soós Barbara  
Nyomdai előkészítés: Varga Tamás

Kiadja a Cerkabella Könyvkiadó, a Móra Kiadói Csoport tagja.  
Nyomta és kötötte a Dürer Nyomda Kft. Gyulán 2020-ban.  
Felelős vezető: Aggod István ügyvezető igazgató

ISBN 978-615-5808-44-9

[www.cerkabella.hu](http://www.cerkabella.hu)

A mumus és a facebook	4
Az észtek közös titka	8
Az Észt Köztársaság születésnapja	12
A csodás előadás	16
A követelőző feketeherceg	20
Az orrszarvú és a csalán	24
Annabel lábujjai	28
Amikor a nyírfák szaunába mentek	32
A káposztaféreg külföldi útja	36
A mocorgó fénykép	42
A repülő puszi	46
Muki receptje	50
Csodatévő kenyér	54
A laptop az erdőbe megy	58
Nagyapa ebédet készít	62
A fantasztikus ketchup	66
Ki legyen a kapitány?	70
Felfújható nagypapa	74
A csizmás leves	78
A kis ezermester	82
A légypirog	86
A zokni és a kesztyű	90
A dinnyék és a takonyfa	94
A húsgolyók és a derelyék	98
A sellők és a gonosz óriás	102
Mit csinálnak télen a biciklik?	108
Az éhes papucs	112
Cérna úr és a karácsonyi csoda	116
Adventi naptár a padláson	120
A fenyő iskolába jár	124

# A MUMUS ÉS A FACEBOOK



A vénséges vén mumus legkedvesebb időtöltése az emberek rémisztgetése volt. Immár évszázadok óta. Hihetetlen ügyességre tett szert: bárkivé át tudott változni, és képes volt befurakodni a legkisebb részbe is, hogy a megfelelő pillanatban félelmetes hangot hallatva előugorjon. Megesett, hogy nagy fekete kígyó alakját öltötte, és elrejtőzött az ágy alá. Vagy halovány kísértetté vált, és az ereszcatornából leste a járókelőket. A mumus valóságos mestere volt az ijesztgetésnek.

Amikor belefáradt a mumuskodásba, ledőlt aludni, és több éven át húzta a lóbórt. Mert ha valaki több ezer éves, annak bizony az álma is jóval hosszabb az emberekénél.

A mumus ezúttal is jó sokáig aludt, egyvégtében húsz esztendőig. Ezalatt pompásan kipihente magát, és felébredve nagy kedve támadt megint ráhozni a frászt az emberekre.

Az erdőbe ment, és tűzpiros nyúllá változott, még denevérszárnyakat is növesztett a hátára, majd elbújt egy faodúban. Jó kis hely volt az a faodú, máskor is állt már ott lesben. Előbb-utóbb arra tévedt egy gombászó anyuka vagy szamóca után kutató kisgyerek, olyankor a mumus sivítva-visítva előrontott a rejtekéből. A halálra rémült ember hanyatt-homlok menekült, a mumus meg elégedetten nevetgélt.

De ezúttal senki sem jött. A mumus óráig gubbasztott az odúban, sőt, több napig, ám az erdő csendes és kihalt volt.

– Máshol kellene próbálkoznom – határozta el végül, és berepült a városba. Az volt a terve, hogy véres koponyává változik, és elrejtőzik egy padláson. Az is remek ijesztgetőhely, a mumusnak gyakran sikerült padláson rémületet keltenie. A kellemesen félhomályos helyiségben kiválóan lehetett vérfagyasztó hangon vonyítani, és másféle trükköket is be tudott vetni, amiktől a halálra rettent embereknek minden hajszála égnek állt.

Rá is talált a megfelelő padlásra, ahol tanyát verhetett. A biztonság kedvéért szarvasagancsot is biggyesztett a koponyára, hogy még rémisztőbb legyen.

Igen ám, de megint nem tévedt arra senki. Hasztalan várt-várakozott a mumus, egyetlen ember sem tűnt fel.

– Mi foglalja le őket annyira, hogy se az erdőre, se a padlásra nincs idejük? – tépelődött morcosan. – Talán megbetegedtek? Ennek utána kell járni!

Azzal láthatatlanná válva leosont a lépcsőn.

Az embereket otthon találta. Nem voltak betegek. Az apuka az íróasztalnál ült, és a számítógépén dolgozott. Az anyuka a díványon hevert egy kis lappal, azon olvasott valamit. A gyerek a sarokban gubbasztott, és a telefonját babrálta.

– Vajon mit csinálnak? – töprengett a mumus.

– Interneteznek – magyarázta egy pók a sarokból. – Az interneten csuda izgalmas dolgok vannak. Például a Facebook! Vagy a Twitter! Hú, és még mennyi érdekes oldal!

– Én talán nem vagyok érdekes? – dühöngött a mumus, és először ötfejű kutyává, majd óriási csótánnyá, végül pedig tüzet fröcskölő csontvázzá változott. Ám az emberek rá se hederítettek, fülig belebújtak a számítógépükbe meg a telefonjukba.

– Feleslegesen töröd magad! – somolygott a pók. – A Facebookkal egyetlen mumus sem veheti fel a versenyt!

– Majd meglátod, hogy nekem sikerül! – jelentette ki a mumus.

– Jól jegyezd meg: mindenkit meg fogok ijeszteni!

Hosszasan törte a fejét, mire végül rátalált a megoldásra.

Mint már említettem, bárkivé képes volt átváltozni. És a legkisebb rejtekhelyre is be tudott furakodni.

A mumus fogta magát, és... Facebookká változott! Belebújt egyenesen az internetbe!

A következő pillanatban a gyerek elejtette a telefonját, az anyuka a laptopját, az apuka meg üvöltve pattant fel az íróasztaltól. Mert ilyen rémisztő Facebookot még soha nem láttak!

És a mumus újra boldog volt.

